

som ligger udenfor den nuværende Voldgade og indtil Sørerne, vil, naanseet hvorledes Behyggelsen skeer, blive bestattet efter Reglerne for Forstæderne. Smidlertid have vi ikke troet at burde foreslaae nogen Forandring deri; det kan have nogen Betydning for Staten at sælge Grundene under saadanne Forhold, og det kan paa den anden Side senere have nogen Betydning for Communen, at disse Grunde skulle bestattes efter de samme Regler, som gjælde for den ydre By. Skulde det imidlertid i sin Tid stille sig ønskeligt for Communen at faae denne Indskrænkning hævet, vil der jo ikke være Noget til Hinder for, at den henvender sig til Lovgivningsmagten, og at da denne Bestemmelse forandres i Overensstemmelse med de Forhold, der maatte have udviklet sig.

Hermed er jeg særdeilig med, hvad jeg har at sige paa Udvalgets Begne, og Udvalgets Fleertal indstiller altsaa at vedtage Lovforslaget i den Stikkelse, hvori det er kommet fra Landstinget. Paa det ærede Medlems for Randers Amts 1ste Valgkreds (Jacob Jensen) og paa egne Begne skal jeg imidlertid her erklære, at vi ikke see os istand til ved den forestaaende Afstemning at slutte os til dette Lovforslag. Det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds stemte imod dette Lovforslag, allerede da der var Spørgsmaal om dets Overgang til Landstinget. Jeg for mit Vedkommende stemte dengang for det, idet jeg nemlig nærede den bestemte Overbeviisning, støttet paa tidligere Forhandlinger, at den Anstuelse, jeg her havde udviklet, vilde i Landstinget finde Billigelse og Tilslutning, og at Lovforslaget der vilde undergaae en saadan Forandring, som var stemmende med min Overbeviisning om det Rette. Denne Forventning er bleven skuffet paa den meest glimrende Maade; der har i Landstinget ved 2den Behandling kun været 3 Stemmer og ved 3die Behandling 4 Stemmer imod Loven, og Landstinget har end ikke værdiget at underkaste den hele Betragtning, fra hvilken endeel Modstandere af den bekjendte Passus i § 8 her i Thinget ere gaaede ud, en alvorlig og omhyggelig Undersøgelse. Jeg veed meget vel, at det ikke ansees for at være stridende mod god Orden, at det ene Thing kritiserer, hvad der fremkommer fra det andet,

og skjøndt det undertiden hænder — det er saaledes hændet i et Tilfælde, der særligt vedrører mig —, at man i det andet Thing overskrider denne Regel, anseer jeg mig dog ikke for berettiget til at tage Repræssalier. Jeg skal derfor ikke gaae ind paa den Udvikling, som Landstingets Udvalg har givet af det tvivlsomme Retspørgsmaal, men skal kun erklære, at vi, der hidtil have været Modstandere af den Sætning, at Demarcationsindskrænkningen kan fortsættes udover Fæstningsværkeres Tilværelse, ikke paa nogen Maade kunne erkjende, at den Udvikling, som er givet i det andet Thing, indeholder nogensomhelst Besvarelse — vi kunne næsten sige, nogetsomhelst Forsøg paa Besvarelse — af de Argumenter, vi i den Henseende have opstillet. Det er med meget stor Beklagelse, at jeg er kommen til den Beslutning at maatte stemme imod Loven; thi jeg erkjender, at den i mange Henseender har en stor og væsentlig Betydning, og jeg troer ogsaa at kunne sige, at jeg ærligt har bidraget Mit til, at dette Spørgsmaal kunne komme til en endelig Afgjørelse. Men jeg har ved den sidste Prøvelse, jeg har underkastet Lovforslaget, ikke været istand til at fravige den Overbeviisning, at § 8 i sin nuværende Affattelse indeholder en Uretfærdighed, at den er stridende imod den tidligere Lovgivning, og at den tilfidesætter de Privates Ret. Det vil erindres, at det er ikke de første 7 Paragrapher i Lovforslaget, jeg her omtaler; thi skjøndt man kunde gjøre væsentlige Indvendinger imod den Afsløsning, som der omtales, saa holde de sig dog paa Frivillighedens Standpunkt; de paalægge ikke de private Ciere nogensomhelst Forpligtelse, men lade dem staae i et Forhold, hvor de efter Behag kunne vælge at kjøbe deres Byggefrihed eller beholde den nuværende Tilstand. Men disse 7 Paragrapher hvile derhos tillige paa den Forudsætning, at den hele Tilstand bliver nøiagtig den samme som nu. I § 8 derimod udtales med fuldstændig Uforbeholdenhed, at, selv naar Fæstningsværkerne hæves, skal den Indskrænkning, der nu knyttes til disse Fæstningsværker, vedblive at bestaae. Det er mig ikke muligt at stemme for denne Bestemmelse, og, skjøndt jeg overordentlig meget beklager, at jeg ikke indtil